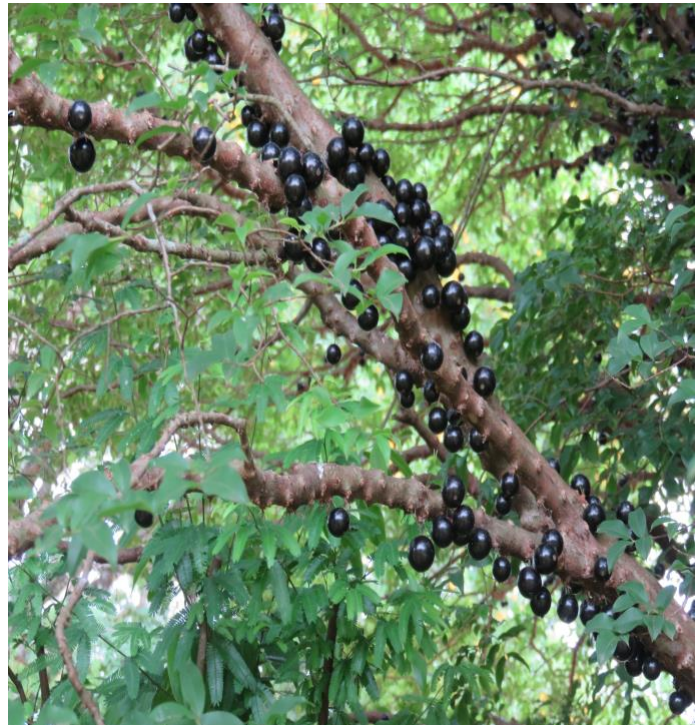

Zaterdag, 19 oktober

Het buiten van de familie Koopman, dat achter Calogeras ligt, is een waar paradijs. Een groot water, grenzend aan een natuurbos, waarin apenfamilies wonen, met aan de oever een zomerhuis met een riante veranda. In 2015 hebben we er de kerst doorgebracht. Vandaag zijn we opnieuw door Bareld en Annie uitgenodigd. Annie leidt ons rond langs het botenhuis, waar eigengemaakte houten boten liggen en door haar tuin met de mooiste bomen, een waar paradijs.

We krijgen een bakje mee om Jaboticaba te plukken. Dit zijn zwarte bessen, ter grootte van een kleine druif, die tegen de stam groeien. Thuis heb ik er bessensap van gekookt. Heerlijk als limonade, aangelengd met ijskoud water. *Op de foto's de Jaboticaba in bloei en zoals wij ze plukten van de stam.*

Dinsdag, 22 oktober

Vanmorgen om kwart voor negen zijn we van huis gereden, op weg naar een familie die op een van de lomba's woont. Langs de doorgaande weg zien we een dode hond liggen, waarschijnlijk door een auto aangereden. Hier lopen veel straathonden rond. Dat er zo nu en dan een wordt aangereden, is dan ook niet vreemd. Als we op de terugreis weer langs komen rijden, zien we een zwerm zwarte gieren boven de hond cirkelen. Henk en ik hebben de auto even stil gezet en enkele foto's gemaakt. Niet smakelijk, maar het geeft wel precies aan wat wij bedoelen met te zeggen dat de natuur hier zoveel heftiger is dan in Nederland. Hetzelfde doet zich voor als we een kevertje of een spinnetje hebben 'doodgetrapt'. Je kunt het zo snel niet bedenken of er komen honderden kleine zwarte miertjes op af. Zo is de natuur hier 'zelfreinigend'.